

DEMÒCRATES VALENCIANS

Ponència Estrategica

1.- Reflexió prèvia.

DV ha viscut fins ara diferents etapes, quasi diríem majorment embrionàries que li han requerit molt d'esforç personal i una massa lenta evolució. Des del seu naixement però, el panorama polític ha canviat de manera considerable i l'escenari ja no és en absolut igual al que es plantejà en aquell moment en que començàvem a eixir del bipartidisme i estava esgotada una llarga etapa de govern del PP, que és quan es va crear DV.

En aquell moment, a més a més, previ al canvi de la Generalitat, la idea d'una força política valencianista que arreplegara el descontent cap al PP (llavors Upyd era l'alternativa) no semblava tan difícil: encara no havia esclatat l'independentisme i la por ni la reacció a l'independentisme, ni C's era un monstre somrient i emergent, ni poc després la nova Generalitat socialista-compromís havia consolidat les seues xarxes clientelars com ara, ni existia Vox, etc.

Per altra banda, DV ha volgut reposar en un concepte que requerix d'un esforç excessiu, titànic: el municipalisme. No cal pegar-li moltes voltes a una realitat que tots haurem ja pogut experimentar: en primer lloc, anar poble a poble és lent, esgotador, fa compondre agendes interminables, de detall, al por menor. A més a més d'ahí NO ix una oferta que presentar com engrescadora, impactant i revulsiva, en este temps a on o tot és mediàtic o no és, no compta.

Creem que cal perseverar en eixa estratègia de construir col·lectius locals, de connectar amb independents i amb les oportunitats locals i fins i tot individuals que es posen a tir, però també que és una tasca titànica. Un treball de fons que no hi ha que abandonar, però no pot ser la ferramenta principal de DV

Així i tot, en aquell moment inicial ja es va poder comprovar les enormes dificultats d'aixecar una força política digna i competitiva. No és que fer un partit ambiciós i amb opcions reals no siga fàcil, és que és fotudament difícil. Este discurs d'una força política valencianista te una extraordinària limitació entre l'electorat valencià. Precisament -amb tots els "peròs" que es vullguen posar. L'èxit, si es veu des d'un punt de vista electoralista, de Compromís ha vingut perquè transcendiren eixe espai, pegaren un pas cap a la transformació, cap a un partit d'esquerra i després valencià, que no valencianiste.

El problema doncs rau en que un partit valencianista no pot recolzar-se en un electorat valencianista, ni en una xarxa de lobbies valencianistes, perquè a penes no existeixen i els que hi ha no són lliures, depenen hui ja de Compromís.

Aleshores, doncs, cal preguntar-se: si els valencians no decideixen el seu vot per la vessant valencianista, però hi ha una part molt considerable que sí en té una sensibilitat simplement

valenciana, en què ens podem diferenciar nosaltres del PP en l'arc de la dreta? Perquè si alçar una Senyera no és factor decisiu han de votar a partits com DV i no a C's? Efectivament, fora d'una sentimentalitat que presta simpatia i prou, no oferim res que interesse a la societat valenciana, eminentment individualista.

Si apel·lar al sentiment valencianista no reporta de forma fefaent un electorat potencial suficient dins del qual pescar un gran cop de vots que permeta el difícilíssim repte de la representació en Corts i superar tanques electorals (repte que si es pretén fer amb el lema valencianista és equiparable a rebre la sancta benedició de l'Esperit Sant justament en el moment en que omplis una quiniela), aleshores cal atraure l'atenció i els vots d'una altra manera, així com obrir-se un espai propi, com he repetit tantes voltes ja. En el de sempre no tenim lloc.

La fi del bipartidisme ha alliberat un mercat, el de l'electorat, però també ha suposat la necessitat de ser sumament efectiu, encertat i diferent a la resta d'oferta.

Ser de centre, centre-dreta o centre-esquerra, no és res novedós, amb tots els matisos que vullgam això ja existeix i amb una potència incomparable als nostres minúsculs i microscòpics éssers demòcratavalencianistes. Si som com el PP, o Ciudadanos però compromesament valencians, no hi ha color, votaran PP o Ciudadanos.

No podem tindre un missatge propi fent allò que fan o poden fer altres.

En eixe sentit cal advertir algunes coses i gravar-se-les davant al cap: "realment" i més enllà de consideracions emotives, d'etiquetatge, lo únic que diferencia a un partit valencianista respecte d'un partit exclusivament valencià són les paraules, el to del discurs i els noms.

Allò que s'ha anomenat la "nova política" i la "vella política" existeixen, clar. Vella política és allò que poden fer els vells partits: comptar amb una marca degana, una club d'incondicionals nombrós, una xarxa de clients, un col·lectiu en cada poble, a recursos econòmics i a titulars en premsa.

Nosaltres en DV hem intentat fer "vella política" sense saber-ho, però clar, també sense cap dels elements i del patrimoni que permeten fer-la: ni tenim col·lectius en cada poble, ni titulars, ni lobbies, ni diners.

Nova política és allò que han fet els nous partits, és a dir, crear-se el seu propi vent portant i el seu perfil diferencial.

L'assalt a l'electorat ha de fer-se creant una fórmula pròpia, una innovació mobilitzadora. En esta proposta intentarem donar una resposta molt concreta.

2.- Fer un mapa polític propi

Cal aclarir una cosa, la present proposta no significa canviar absolutament res del que hui és DV, però sí acceptar embarcar-se en una estratègia molt més ampla i sobretot molt més diversa i complexa.

La idea és crear eixe element diferenciador propi, jugar eixa basa de possibilitar una dinàmica atractiva, moderna, trencadora, que concite adhesions i cride l'atenció.

DV deu continuar tal i com està, deu enfortir la seua dinàmica poble a poble, deu ser el partit valencianista que és, i deu pactar i pactar al ritme que puga i considere, correcte, però si s'aprova esta ponència, ha de saber que està escomençat a dibuixar un mapa polític propi diferent, que ha de crear la seua pròpia ona, marejol, aigües diferents.

El que ha de quedar absolutament clar són dos coses, fonamentals, radicals: que DV i els seus membres no poden ni deuen consentir fer cap acció, organització o pacte que vaja més enllà de la Comunitat Valenciana com a objecte polític. No ens podem integrar, ni podem propiciar cap opció a nivell estatal més enllà de les coalicions en els partits d'altres territoris amb els que compartim una idea comuna de defensa de les nostres societats. L'únic objecte polític de referència ha de ser la Comunitat Valenciana, defensant-la en els nostres pobles, al Cap i Casal, a Madrid i Europa.

I dos, podem crear un missatge i una agenda, un discurs i un perfil No-Exclusivament Valencianiste, però DV ha de viure internament, en clau radicalment valencianista. Hem de crear valencianisme sense escenificar de cap manera ni valencianisme ni regionalisme (si algú en el segle XXI sap ja què vol dir això) hem d'estar per damunt d'eixe joc. Recodem es tracta d'estratègia, no de definició del que som.

Hem de ser capaços de REINVENTAR l'acció política valenciana, per molt arriscat que semble, per massa ambiciós que ens sone. Perque en esta vida o tens força, potència i sort o tens un ingeni gran i fas apostes arriscades, no hi ha una altra.

Hem de crear un mapa polític propi, i eixe mapa polític només en té les línies roges esmentades al paràgraf anterior, no ho oblidem, però en tot cas, si es fa bé, resultarà un mapa polític novell i a on el valencianisme queda arrere exteriorment, però serà un mapa polític valencià, que és el que interessa, i al cap i a la fi produix els mateixos efectes.

3.- La Proposta.

Hem de llançar una Nova Proposta, amb un plaç determinat, un any mes o menys. En este temps hauriem d'haver establert com a partit, com a DV, una sèrie de contactes entre grups, partits i col·lectius que s'interessen per la política valenciana fora de les sigles que tots coneixem (Pp, Psoe, C's, Vox, Podemos, Compromís, Eu) L'objectiu es situar-se al bell mig de l'acció pública i política, com a representants d'una nova manera de fer política per als valencians, amb temes i problemàtiques concretes afrontades des del pragmatisme i la innovació *hem de traure una nova oferta política.*

Açò no vol dir ni un nou partit (DV continua, recordeu), ni una coalició a l'ús, sinó més bé un Moviment de partits, persones, entitats, que volen fer una Lliga política, *una cosa diferent.*

3.1 Què unix als valencians en este moment?

Els valencians hem avançat moltíssim des dels anys noranta fins ara. La llengua no és motiu de dissensions, al menys en quant a normativa, naturalesa, significat i legitimitat.

Els símbols i la identitat estan clars. Assumint uns i altres les nostres profundes renunciïes al respecte. Fet este en el que el valencianisme deuria aprendre de la gent de DV.

Hi ha temes que unixen als valencians, i que estan fets a la mesura i al cap dels valencians. Els valencians som majorment pragmàtics, individualistes, emprenedors, sofridors, materialistes, comercials, moltíssims no es volen molestar en distingir si són més valencians que espanyols o a l'inrevés, es preocupen per viure i no per l'esperit col·lectiu.

Així als valencians els preocupa la burocràcia, els impostos, la qualitat de l'educació dels seus fills, els peatges de les autopistes, el finançament, la sanitat, guanyar diners, tindre bona fama, creure's la California d'Europa, anar a la moda, que no els lleven els xalets o les festes, tindre bona qualitat de vida, prosperar, ser visibilitzats (què bé ho entengué el Pp), no ser polèmics, el medi ambient que ens envolta, etc.

Per una altra banda els valencians som una paradoxa d'unió-desunió, de manera que al llarg del nostre territori trobem moltes maneres de ser valencians, de considerar la valencianitat, fins i tot negar-la es una forma massa típica de ser valencià, però tots som, estem ahí, ens agermanem i mirem de reüll, mantenim les nostres disputes, però som un mateix cos, tenim trets comuns que perviuen. Som paradoxals i complexos, però som. I ho som principalment perquè tenim reptes comuns, una dinàmica peculiar, una mentalitat, uns interessos compartits i un territori molt interessant i complex.

Per tant allò que ens uniria i ens atrauria als valencians -també als valencianistes-, és una resposta específica adequada al nostre ser, a la nostra dinàmica, una resposta concreta i útil als interessos dels valencians, no com a comunitat política, sinó com a conjunt d'individus i com a societat dinàmica, que vol ser forta, prosperar, que necessita productes polítics específics i apegats a la seua realitat.

Votarien els valencians de forma majoritària a un partit que els done aigua, que exporte taronges, taulells, tèxtil? que faça a la costa valenciana la més rendible i atractiva d'Europa, que ens òmpliga de turistes de bon nivell? que ens diga lo de moda que estem? que ens retalle impostos fins a una mida justa i ens allibere de finançar a altres injustament? que tinguem una Administració que no fique el nas en cada butxaca ni ens pose entrebancs per a obrir una empresa? que ens done servicis suficients i que no ens costen la sang? que ens faça europeus de primera amb festes de moros i cristians? Clar que sí.

Però no comptem amb una força política que ens done resposta als nostres problemes específics, que estiga apegada com un guant a esta societat dinàmica i comercial que som, que es centre en els productes específics que necessitem.

Tenim una societat interessada (sí, pot existir una connotació positiva per a eixe adjectiu), dinàmica, ambiciosa, moderna, pràctica i encertada del que sembla, i podríem ser dels que més enllà d'idealismes i de corsés patriòtics i polítics, *alcem una societat que mana, s'organitza, regula i apunta els tirs per sí mateixa, de manera que els polítics no siguen més que els engranatges de transmissió, les veus dels interessats, els gestors dels plans socials.*

Bé, doncs eixe és el camí que hem de procurar protagonitzar perquè cap altre ho ha fet. Eixa és la filosofia que hi ha al darrere d'esta proposta.

No estem parlant de crear un partit valencià, només, sinó de propiciar, moure i espentar un moviment i una ferramenta de canvi on la societat valenciana (tota i no només la d'aquelles que puguen a priori ser els nostres) siga la verdadera protagonista, i el partit, si cal, el garant i el mecanisme. TOT el protagonisme per a la societat valenciana.

No cal construir nomes un partit, sinó oferir una via concreta de solucions concretes, a problemes concrets i amb protagonisme civil que no polític. Això va en contra del ADN politic espanyol els provoca rebuig.

Com algun modern diria es tracta d'empoderar a la societat, en realitat empoderar-la del tot.

Per tant eixa acció deu situar a la societat en primer plànol, instrumentar tot un programa de solucions concretes i vies de participació i fer-se a través de valencianistes que volen redefinir la seua relació amb la seua societat i establir complicitats i col·laboracions estretes, de mutu interès.

NO basta amb el fet de tractar els temes que altres reivindiquen, ni tampoc actuar d'altaveu de lobbies i empresaris, això és de tot punt conservador i insuficient, *hem d'atrevir-se a tindre una veu pròpia, radical i molt clara que abaste els assumptes que preocupen als ciutadans: horaris, impostos, burocràcia, models de vida, medi ambient. Ha d'aprofitar els esdeveniments i la participació en actes socials, públics, tertúlies, per a donar la sensació de tindre respostes per a tots, per a crear polèmica positiva, i sobretot per a parlar únicament de la Societat Valenciana, dels problemes de la Comunitat Valenciana i del nostre territori i població com a un element que mira al futur amb ambicions i com a l'únic subjecte d'acció.*

No cal tindre por a algunes polèmiques, ni deixar-se arrastrar per vells tics sentimentals i regionalistes, cal parlar des del més absolut pragmatisme, efectivitat, i representar una veu social i econòmica d'una Societat Valenciana ambiciosa, potent, moderna i intel·ligent, de veu colpidora.

3.2.- Innovació per a les problemàtiques de la societat

- a) La radical desburocratització de les Administracions valencianes, locals, i autonòmica, amb una reformulació del Dret Administratiu i públic atrevida i en mans dels experts més adequats, de manera que marquem dins de l'Estat un model absolutament diferent en el qual allò burocràtic és eliminat, simplificat, rebutjat i dinamitzat fins als límits constitucionals i legals possibles que els experts puguen dissenyar.

Com es fa això? Prometent un congrés d'experts, una agenda d'estudis i proposicions de tècnics i una elaboració normativa en mans d'acadèmics que estiguen per eixa tasca i que en el curs (intensiu i participat per les universitats i els

catedràtics) d'un any lliuren una proposta legislativa que adoptaran les Corts Valencianes.

- b) Un nou sistema audiovisual valencià, de manera que ens reformulem el sentit i significat del servei públic d'oci i entreteniment, de manera que siga el propi sector audiovisual valencià privat el que complisca la tasca de ser veu, gestor i creatiu d'allò que en directius, condicionaments i un detallat guió li encomanen els poders públics, de forma que hi haurà una activitat purament privada i lliure i, per altra banda, el compliment subvencionat d'allò que establisca per a servei públic dels valencians una entitat de membres independents, de prestigi, de membres d'alçada cultural i personal que dictamine què s'ha d'oferir en eixe tram i en unes condicions de servei.
- c) Finançament, per a evitar eixe igualitarisme i socialisme territorial, que llastra tota competitivitat i empobrix als espanyols obligant a un subsidi que no és sinó ferramenta de control polític dels territoris, que implica mentir sobre la realitat de l'autonomia, ja que així no existix, que implica un dirigisme de la economia que d'eixa manera no pot fer créixer allò que realment en té possibilitats i respon a les demandes reals.

Per a aconseguir això cal dir que per damunt d'ideologies i fora absolutament de temptacions independentistes (no electors, més constitucionals i fidels que nosaltres ningú), amb plena responsabilitat i coresponsabilitat amb el conjunt de l'Estat es recolzarà, sense consideracions ideològiques ni de sigles a aquell partit del govern central que entre a negociar fórmules de cupo com el basc o navarrès.

Així mateix es crearà un cos d'experts independents que clarifiquen les balances fiscals i que exemplifiquen entre els ciutadans les diferències que per a la seua llar i la seua butxaca suposen uns sistemes i altres de finançament i se li donarà publicitat periòdica en tots els mitjans de comunicació de forma insistent.

- d) Llengua, de manera que castellà, valencià i anglés estiguen les tres en peu d'igualtat en tots els àmbits, de forma que les tres siguen tractades com llengües plenament oficials tant a l'Administració, com a l'entreteniment, a l'atenció al públic, el treball, documentació, ensenyament. Afegint la condició de que s'insistisca en un ús pràctic i en el cas del valencià es fomenta més l'estima, importància i propietat de la nostra llengua que no uns estàndards tècnics en la educació ordinària.
- e) Horaris, de forma que ens puguem dotar d'una jornada continua semblant a la de la resta de països de la UE i que millore la qualitat de vida.
- f) Impostos, de manera que s'establisca una competitivitat amb altres territoris, i es tinga clar el destí del que paguem i es busque activament rebaixar la fiscalitat que crea ocupació i empreses de nova economia i tecnologia. Per ad això es podria crear una gran taula d'experts, actors socials, polítics, etc. que determine la política fiscal

a seguir pels governants , així com un canal molt clar de seguiment online al respecte i d'explicació comprensible a la ciutadania.

- g) Igualtat, tant d'hòmens i dones defensant polítiques d'igualtat que no suposen la discriminació per raó de gènere, però que siguen realment efectives per a que dones i hòmens tinguem una real coresponsabilitat social en tots el àmbits del nostre dia a dia.
- h) La cura del Medi Ambient, per dos bandes. Per un costat amb polítiques de conscienciació i promoció de accions concretes que ajuden a reduir el calfament global i els seus efectes. I per altra amb la defensa radical dels nostres ecosistemes en la que les persones siguen una part fonamental i integrada d'estes accions.

8.- IMPULSAR i CONSOLIDAR

El que hauríem d'aconseguir és aparèixer davant l'electorat valencià com un Moviment polític de diferents partits i col·lectius que volen comprometre's en una *Candidatura Comuna* a Corts Valencianes i Congrés dels Diputats, *per a assolir objectius concrets de caràcter pragmàtic, amb finalitats mesurables i certes, específiques, que tracten de problemes de la Comunitat Valenciana més enllà d'ideologies.*

Una candidatura que no es defineix políticament més que per objectius, propostes i accions pràctiques, que ha explicat i explica la seua intenció de ser mera ferramenta i corretja de transmissió d'allò que la societat civil valenciana determine i necessita.

La finalitat de la candidatura és IMPULSAR una Comunitat Valenciana summament competitiva, ambiciosa, que vol consolidar un estatus alt de progrés i de determinació sobre què vol ser i com, i que això passa per CONSOLIDAR una societat civil pròpia i uns objectius propis que ella mateixa determina i que conforme als agents civils, acadèmics, econòmics i tècnics troba el seu propi camí de gestió.